

ГЛАВА ДЕСЕТА.

Исторія-ша на Охридска-ша патріаршія ошъ 13-тии вѣкъ до расшурянье-шо и (1767 г.); отношеніи-ша ѿ кѣмъ Търновска-ша, шекска-ша и Констаншинополска-ша; ошъ кога тя е наченала да се именува и Пръво-Юстиніанска. Поизвѣстни-шѣ ошъ неими-шѣ патріарси неино-шо паданье и растуриянье.

Охридска-та патріаршія быде по щастлива отъ Търновска-та: тя удържа своя-та независимость до 1767 г. Ные прегледахме състояние-то ѿ до начало-то на 13-тии вѣкъ, и въ тази глава ще се постараемъ да изложимъ вкратцѣ ненна-та исторія отъ това врѣме и до само-то ѿ растуриянье.¹⁾ —

Въ 13-тии вѣкъ, когато се учреди нова Българска патріаршія въ Търново и когато Българско-то царство загърщаше въ себе-си и область-та на Охридскіи патріархъ, този подирни трѣбаше както видѣхме, да припознае надъ себе върховна-та власть на Търновскіи Светитель. Това не ще рѣче, че Охридска-та патріаршія е была съвсѣмъ унищожена: тя си е съхранила своя-та вънтрешна самостоятелность, и само е припо-

¹⁾ Положеніе-то на Охридска-та патріаршія въ това врѣме е было твърдъ заплетено, а паметници-тѣ, кои-то быхъ можили да да ни обеснѣтъ това положеніе, до сега сѣ извѣстни твърдѣ малко. Въ архиви-тѣ на Константинополска-та патріаршія има да лежѣтъ много такива паметници. — (Beitrage Лингенталя 16). Профессоръ Григоровичъ е издирилъ, че и въ Хилиндарскіи мѣнастырь се намирътъ доста такива паметници, а именно писма отъ Охридскіи-тѣ патріарси, но за нещастіе не сѣ щѣли да му ги покажѣтъ; казали му се само, че въ нихъ патріаршескіи подписъ е писанъ съ зелено мастило. (Путеш. по Евр. т. 72). Минѣла-та година ные намѣрихме едно писмо отъ Охр. Патріархъ Гавріилъ до графъ-тѣ Словата, министръ-тѣ на Германскіи Императоръ Фердинандъ III. То се съхранява въ единъ архивъ въ Чехія; писано е около 1655 и такожде съ зеленъ подписъ, посыпанъ съ златенъ пѣськъ. —